Nr. 28-31. Kraków, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień 1912. Rocznik IV.

KRAKOWIANIN

ORGAN TOWARZYSTWA WŁAŚCICIELI REALNOŚCI.

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności otrzymują to pismo **bezpłatnie**. – Dla **nieczłonków** abonament roczny 6 Koron (sześć). – Numer pojedynczy 50 halerzy.

Redakcya i administracya: ulica Karmelicka L. 15, I. p.

Ogłoszenia przyjmuje Administr. *Krakowianina*, Karmelicka 15, I. p. Od miejsca za wiersz drobnym drukiem (petit) 20 h. – Przy zamówieniach stałych znaczny opust. – Nadesłane 60 h. za wiersz)

Biuro Towarzystwa właścicieli realności znajduje się przy **ulicy Karmelickiej L. 15, I-sze piętro** i otwarte jest dla członków codziennie od godziny **9 do 12** przed południem i od godziny **3½ do 5** po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Treść Nru: Artykuł wstępny. – Wskazówki dla należytego układania fasyi domowych na lat dwa. — Projekt zmiany noweli (fejleton) ciąg dalszy. – Protokoły z posiedzeń Wydziału: dnia 29 marca, 30 kwietnia, 11 maja, 24 maja, 7 czerwca, 21 czerwca. Rozmaitości. — Dział informacyjny. — Dział pytań i odpowiedzi. Nowi członkowie. — Zmiany własności. — Skład komisyi redakc.

Po myśli § 6 a statutu usilnie prosimy Szanownych Członków, którzy dotąd wkładki nie uiścili o jak najszybsze zapłacenie tejże.

Do niniejszego numeru dołączamy dla Sz. Członków broszurkę sekr. dra A. Szołayskiego „o projekcie miejskiej opłaty od przyrostu wartości gruntów w Krakowie“.

Wskutek feryi nie wydaliśmy przez dwa miesiące „Krakowianina“, obecny wydajemy zato w podwójnej objętości.

Z treści numeru przekonają się Szan. członkowie o szeregu bardzo doniosłych dla właścicieli realności prac Wydziału, jak w szczególności wniesienie do Rady miejskiej memoryału, w sprawie „taryfy cen jednostkowych“ dla zestawienia jednorazowych należytości wynikających z noweli do § 16. ust. bud., wniesienie memoryału z protestem przeciwko przyczynianiu się właścicieli realności do kosztów budowy nowej linii elektrycznej, wniesienie memoryału w sprawie projektu przepisów wykonawczych do § 15. ustawy budowlanej dla miasta Krakowa, dotyczącego składania materyałów budowlanych.

Nadto jak się Szan. członkowie z dołączonej do niniejszego numeru broszurki przekonają, zajmował się Wydział bardzo ważną sprawą „projektu miejskiej opłaty od przyrostu wartości gruntów w Krakowie“, opracowaną przez sekretarza Towarzystwa Dra Alfreda Szołayskiego. Dla ułatwienia Szan. członkom przy układaniu fasyi do podatku domowo-czynszowego, wydajemy odpowiednie wskazówki. Wydział pracuje usilnie i stoi na straży interesów właścicieli realności i jakkolwiek członkowie nowi przybywają, to jest to stanowczo ilość za mała, aby Towarzystwo mogło podjąć skuteczną akcyę, akcyę z którąby się miarodajne czynniki liczyć musiały, dlatego też ponawiamy tylekroć powtarzaną prośbę, aby Szan. członkowie w gronie znajomych właścicieli realności, we własnym interesie członków nowych jednali.

Zwracamy uwagę, że gmina m. Krakowa na opędzenie potrzeb, potrzebuje coraz większych funduszów, a skąd takowe weźmie, jeżeli nie z najuchwytniejszego źródła, to jest od właścicieli realności, i już dochodzą nas głosy o zamierzonym podwyższeniu podatku gminnego. Towarzystwo właścicieli realności musi się starać wszelkiemi siłami nie dopuścić do tego, Wydział sprawy z oka nie spuści, lecz bez wydatniej liczebnej pomocy członków, wszelkie zabiegi i starania Wydziału, skutku nie odniosą.

Projekt miejskiej opłaty od przyrostu wartości gruntów w Krakowie, w którejto sprawie, jak wyżej wspomnieliśmy, Towarzystwo nasze zajęło odpowiednie stanowisko, nie znajdzie jak się zdaje wśród radców miejskich zwolenników, projekt ten bowiem dotąd bardzo niesympatycznie został przyjęty, z tej zatem strony zdaje się unikniemy widma nowego ciężaru, brońmy się obecnie energicznie i solidarnie, aby nie nałożono nam nowego ciężaru w formie podwyższenia podatku gminnego. *Prezydyum.*

WSKAZÓWKI

dla należytego układania na zasadzie ustawy z dnia 12. lipca 1896 r. fasyi domowych na lat dwa, z topograficznem opisaniem domu.

W roku bieżącym obowiązani będą znowu właściciele domów przedkładać c. k. administracyi podatków w Krakowie fasye czynszowe z domów do wymiaru podatku czynszowego, na lata 1913 i 1914. W celu ustalenia praktyki oraz z uwagi, że należyte

ułożenie fasyi pod względem formy jest ważne, bo ułatwia stronom interesowanym obronę w razie wygórowanego sprostowania z urzędu podanych dochodów czynszowych, Wydział Towarzystwa właścicieli realności przesyła niniejszem swoim Członkom kilka praktycznych wskazówek, dotyczących układania fasyi dla wymiaru powyższych podatków.

Fasya dochodów winna być zeznana na formularzach, które c. k. Administracya podatków wydaje. Na pierwszym półarkuszu fasyi należy podać stosunki najmu z roku 1911, a na drugim z roku 1912. Osobno dołączony jest arkusz, służący do „opisania“ domu, w którym należy oznaczyć każdą ubikacyę numerami porządkowymi, zaczynając od dołu ku wyższym piętrom.

Ponieważ Władza skarbowa ocenia wartość czynszową także i na podstawie „opisania“, przeto wskazanem jest „zamieszczenie“ w uwadze formularza stanu i rozmiarów ubikacyi i położenia okien. Ze względu na ocenienie kosztów oświetlenia, wskazanem jest dokładne oznaczenie ilości sieni, klatek schodowych i podwórzy, oraz płomieni lamp. We formularzu fasyi i w rubryce 3-ciej i 15-tej, należy przy każdem pomieszkaniu (grupie ubikaeyi) oznaczyć każde z osobna numerami wyjętymi z opisania, a w rubryce 4-tej i 16-tej wymienić kto owe pomieszkanie w odnośnym czasie zajmował. Kto posiada opis zatwierdzony przez Władze przy budowie domu postąpi właściwie, stosując się do numerów w tym opisie podanych, załączając tegoż odpis. Mieszkanie własne właściciela, oraz administratora lub stróża domu, należy również oznaczyć i podać tegoż wartość czynszową. Czynsz należy podać w odnośnych rubrykach za dwulecie 1911 i 1912 za każdy kwartał z osobna, nie zaś czynsz jaki na rok przyszły jest umówiony, gdyż podstawą wymiaru podatku jest przeciętna kwota czynszu za ubiegłe dwulecie, a nie dochody lat 1913 i 1914.

Ponieważ rzeczywiście ugodzone czynsze upłynionych lat czynszowych, bez względu na faktyczny przypływ, stanowią podstawę wymiaru podatku na następujący okres podatkowy, przeto w celu wymiaru podatku domowo-czynszowego na następujący okres podatkowy, muszą być zeznane także próżno stojące, lecz podatkowi czynszowemu podległe lokalności w przypuszczeniu, że będą wynajęte (§ 25 pouczenia dla właścicieli domów z dnia 26 czerwca 1820 r.).

Ustawa wymaga, aby czynsze podane były do wiadomości Władzy skarbowej w całości z wszelkiemi ubocznemi należytościami, nawet temi, które podatkowi domowo-czynszowemu, względnie pięcioprocentowemu nie podlegają. Te niepodlegające opodatkowaniu części wyszczególnione tu niżej, pod 1 do 5 we fasyi uwidocznić należy, a mianowicie podać w odnośnych rubrykach cały czynsz, jak niemniej wartość czynszową własnego mieszkania i mieszkania stróża, a na końcu, w rubryce „uwaga“ prosić o potrącenie z ogólnej kwoty czynszów, pozycyi podatkowi niepodległych, przy dokładnem podaniu cyfry. O ile do mieszkania dodane są meble, opał, światło lub inne świadczenia, można w rubryce „9“ podać czynsz zmniejszony o kwotę wartości świadczenia, a w rubryce „11“ uwaga, wyjaśnić, jaką kwotę za odnośne świadczenie potrącono.

Ze względu, że c. k. administracya podatków w Krakowie przed dwoma laty nowe druki wydała, o tyle odmienne od dawniejszych, że w takowych dodano rubryki 12 i 13 przeznaczone na uwidocznienie przy każdem mieszkaniu z osobna, żądanego potrącenia odpowiedniej kwoty podatku gminnego i dodatku wodociągowego oraz kosztów oświetlenia, przeto należy w rubryce 12-tej wpisać w przedziałce (1) kwotę przypadającą do potrącenia tytułem podatku gminnego, a zatem 5% od zeznanego dochodu za odnośne mieszkanie, a w przedziałce (2) kwotę przypadającą do potrącenia, tytułem podatku wodociągowego, a zatem 4% od zeznanego dochodu za odnośne mieszkanie. Natomiast ze względu na trudność rozdzielenia poszczególnych kwot za koszta oświetlenia przypadające na pojedyncze pomieszkania, wskazanem jest koszta te łącznie w rubryce 13-ej na końcu (potrącić) uwidocznić.

Również inne potrącenia, jak np. na amortyzacye chodników i t. p., o ile się potrąceń takich żąda, należy ryczałtową kwotę od czynszu brutto potrącić.

Mieszkanie właściciela, administratora lub stróża podać według przeciętnych cen najmu w danej dzielnicy praktykowanych. W rubryce 10-tej we fasyi stwier-

---

PROJEKT

zmian noweli z dnia 28 marca 1910 L. 89 Dz. u. kraj. do § 16 ust. budowl. proponowany przez Komisyę z łona Wydziału Towarzystwa właścicieli realności wybranej, na posiedzeniu Wydziału dnia 19 stycznia 1911 imieniem Komisyi przez sekretarza Dra Steinberga przedstawiony, a przez Walne Zgromadzenie dnia 4-go lutego 1912 r. jednogłośnie uchwalony.

(Ciąg dalszy).

Wreszcie w kwestyi wymogów frontu budowli 12 m. uznała komisya wymóg ten za nieuzasadniony, a chcąc zapobiedz przewlekaniu zatwierdzenia planów budowy przez budownictwo miejskie, uchwalono na wzór innych ustaw postanowienie, że w razie nieotrzymania odmownej uchwały zakazującej budowli w przeciągu czasokresu przewidzianego w § 16 lit. k. niemniej w razie niedotrzymania przez budownictwo innych terminów w ustawie przewidzianych, należy przyjąć plany jako zatwierdzone i można przystąpić do wykonania budowy.

Wychodząc z powyższych zasad jako wytycznych uchwaliła komisya następujący projekt brzmienia zmian do § 16 now. bud. z 28 marca 1910.

Art. I.

§ 16 bez zmiany.

Do § 16 a. Koszta budowy, urządzenia i regulacyi ulic publicznych.

Koszta budowy projektowanych przez Gminę nowych ulic lub koszta regulacyi i urządzenia istniejących już ulic ponosi z reguły Gmina z funduszów publicznych

Jedynie w wypadkach:

1) Jeżeli właściciel zamierza dany grunt rozparcelować na nowe parcele budowlane i zajdzie potrzeba utworzenia nowych ulic, obowiązany będzie plan parcelacyi przedłożyć Magistratowi.

Magistrat przedłożony plan zbada i w razie zatwierdzenia tegoż, szerokość powstać mających ulic oraz chodników oznaczy.

W tym wypadku obowiązany będzie właściciel projektowaną ulicę własnym kosztem skanalizować, ułożyć po obu stronach ulicy krawężniki chodników oraz tor jezdny urządzić i ulicę tę aż do zabudowania jej do najwyżej 25% obustronnego frontu własnych kosztem utrzymywać i oświetlać.

Po zabudowaniu 25% danej ulicy, ulica ta przechodzi na własność dobra publicznego a dalsze utrzymanie

dzić ma lokator swoim podpisem prawdziwość zeznania, wpisując kwotę płaconego czynszu słowami. Jeżeli się lokator wyprowadził i podpisu tego uzyskać nie można, należy to uwidocznić. Wobec wygórowanej wysokości podatków, pierwszorzędnej doniosłości jest dążenie do tego, aby ogólna kwota czynszów, stanowiąca podstawę do wymiaru podatku jak najniżej wypadła. Cel ten może być osiągnięty, jeżeli właściciele domów starać się będą o jak najdokładniejsze wyszczególnienie we fasyi tych kwot jako części czynszu, które jak się rzekło nie podlegają według ustawy opodatkowaniu, a przytem dopilnują, aby potrącenia te c. k. Administracya podatków należycie uwzględniła.

W szczególności nie podlegają podatkowi domowo czynszowemu, względnie pięcioprocentowemu:

1. Ta część czynszu najmu, która za użytek ogrodu wypada, lecz tylko wtedy, jeżeli z ogrodu wymierzony jest osobny podatek gruntowy. Nie przysługa zatem ulga za użytek ogródka powstałego z placu budowlanego, lub podwórza, bo te stanowią integralną część realności budowlanej.

2. Następnie należy się potrącenie z czynszu, jeżeli budynek lub pomieszkanie wynajmuje się z urządzeniem ruchomem, jako to: z meblami, inwentarzem sklepowym, bielizną, urządzeniem pralni, z maglem, sznurami do zawieszania bielizny, dywanami na schodach, kadziami na deszczówkę, lampami gazowemi i elektrycznemi. Potrąceniu ulegać winna wartość roczna użytkowania tych ruchomości, nie powinna jednak, w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. sierpnia 1850 r., przekraczać $1/3$ części ogólnej kwoty czynszu. To samo rozporządzenie ma zastosowanie do użytkowania ogrodu. Wszystko natomiast co jest wymurowane, wbite i stale przymocowane, naprzykład półki lub szafki w murze, uważa ustawa za przynależności domu, czyli należne do mieszkania, dlatego też władza skarbowa nie uwzględnia potrąceń za używanie przez lokatorów urządzeń gazowych i wodociągowych, studni, a nawet łazienek, z wyjątkiem chyba wanien luźnie stojących.

3. Dalej podlegają potrąceniu z czynszu: Koszta oświetlenia sieni, klatki schodowej i dziedzińca, jakoteż oświetlenie mieszkań, jeżeli je właściciel lokatorom dostarcza, przyczem wskazanem jest wymienienid płomieni, a przy oświetleniu gazem albo załączenie rachunków gazowni miejskiej, lub policzenie za każdy płomień gazowy po 31 K 50 h., a za każdy płomień naftowy po 26 K 25 h. rocznie, w myśl rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 18 listopada 1855 r. L. 11.667 i z dnia 4 lutego 1856 r. L. 3.099.

Koszta oświetlenia elektrycznego można potrącić według wysokości rachunków zapłaconych rocznie w elektrowni miejskiej, można jednak dla uproszczenia potrącić także za jedną lampę elektryczną, kwotę policzoną za jeden płomień gazowy, t. j. 31 K 50 h.

4. Koszta centralnego ogrzewania, jeżeli takowe istnieje.

5. Te podatki gminne, które nie obciążają właściciela realności leez lokatora i które właściciel jedynie w zastępstwie lokatora opłaca. Do tej kategoryi należą w mieście Krakowie: *a*) podatek gminny czynszowy, w myśl § 60 statutu m. Krakowa, obowiązującego od dnia 20 grudnia 1901 r. *b*) podatek gminny za używanie wody z wodociągu micjskiego w myśl § 9 z dnia 12 sierpnia 1899 r., również na podstawie wymiaru wskutek wstawienia wodomierzy. Zamieścić należy we fasyi kwoty owych podatków miejskich, jakie były płacone w latach 1911 i 1912, a których wysokość znajduje się w książeczce płatniczej Magistratu miasta Krakowa.

Nie można natomiast potrącać z czynszu żadnych innych podatków lub dodatków do podatków, ciążących na właścicielu realności czynszowej i z tego też powodu nie można potrącać opłat konkurencyjnych do kościołów.

Następnie nie można strącać ani opłat za ubezpieczenie ogniowe nieruchomości, ani wydatków na administratora lub stróża, ani wogóle żadnych innych kosztów utrzymania realności w dobrym stanie, gdyż na to wszystko przeznacza ustawa stałą kwotę, która obecnie wskutek zniżki dla Krakowa w myśl ustawy z dnia 10 sierpnia 1905 r. Nr. 133. Dz. pr. p., wynosić będzie w 1913 r. 23% w roku 1914 zaś 24%. Ponieważ równocześnie i stopę podatku zniżono, przeto

---

i oświetlenie tejże przechodzi na koszta gminy, która będzie zobowiązaną dalszą ewentualną regulacyę, naprawę, przerobienie lub całkowitą zmianę toru jezdnego, przerobienie kanału własnym kosztem przeprowadzić i ulicę tę w dobrym stanie utrzymywać bez dalszego regresu do właścicieli z ulicą sąsiadujących.

2). Jeżeli istniejąca już ulica jest za wąska i ze względów komunikacyjnych i sanitarnych rozszerzoną być musi, wtedy właściciele realności obu stron danej ulicy obowiązani będą partycypować w kosztach regulacyi i urządzenia tejże do wysokości 50% czyli po 25% każdej strony ulicy, a gmina m. Krakowa służyć będzie prawo po odbyciu komisyi obchodowej przy współudziale wszystkich interesowanych do poboru połowy jednorazowych kosztów regulacyi i urządzenia danej ulicy.

Do kosztów regulacyi i urządzenia istniejącej już ulicy zaliczyć należy:

a) koszta nabycia potrzebnego gruntu, z wyłączeniem atoli gruntu własnością gminy będącego i objektów na nabytym pod ulicę gruncie się znajdujący;

b) koszta kanalizacyi, jeżeli taka nie istnieje;

c) koszta budowy toru jezdnego i ułożenie krawężników chodnikowych po obu stronach,

Koszta te dzieli się na 4 części, z których $2/4$ płaci Gmina, $1/4$ właściciele jednej strony, a $1/4$ właściciele drugiej strony ulicy w stosunku do długości frontu ich realności.

Z zamknięcia budowy regulacyi danej ulicy ma być zrobiony rachunek wydatków i właścicielom partycypującym doręczony w odpisie. Koszta te nie mogą przekraczać kosztów i cen w prywatnym przemyśle paktykowanych i dotyczącym stronom interesowanym przysługuje prawo wnoszenia rekursu lub zarzutów przeciw tym rachunkom.

Po przeprowadzeniu regulacyi obowiązek dalszego utrzymywania w należytym stanie ulicy przechodzi na Gminę, jak również koszta przerobienia toru jezdnego lub kanału ponosić będzie Gmina bez dalszego regresu do właścicieli.

(Ciąg dalszy nastąpi).

słopa podatkowa w roku 1913 wynosić będzie 22.5%, a w 1914 r. 22%. Nie ulegną natomiast zniżce podatki miejskie, ani podatki krajowe. Wreszcie winien właściciel sam lub też pełnomocnik, którego pełnomocnictwo przedłożyć należy, fasyę własnoręcznie podpisać. Jeżeli zdaniem c. k. Administracyi podatków, czynsza za nisko zostały podane, to władza ta powinna kontrybuenta wezwać i starać się nakłonić go w sposób łagodny do dobrowolnego przyjęcia odpowiedniego podwyższenia, podając do wiadomości kontrybuentowi, które czynsze, a względnie z których mieszkań lub lokali i dlaczego podwyższenie ma nastąpić, jak również na żądanie strony wyjaśnić, czy i ile uwzględnione zostaną powyżej pod 1 do 5 wymienione potrącenia.

Przepisów tych przestrzegała ostatnimi laty c. k. Admtnistracya podatków. O ileby jednak strona na przedstawione podwyższenia zgodzić się nie mogła, winno nastapić na miejscu przez komisyę oszacowanie czynszu z przybraniem mężów zaufania. Celem uniknięcia nieporozumienia, przestrzega się strony, oraz mężów zaufania, aby protokołów nie podpisywały przed spisaniem, oraz dokładnem zrozumieniem i przeczytaniem tychże. Towarzystwo nasze, o ile na zamianowanie mężów zaufania ma wpływ, poucza ich o obowiązkach, ponieważ jednak bywają także wzywani obywatele, którzy nie są zamianowani przez władze, na nasze przedstawienie, przeto zwracamy uwagę stron na okoliczność, iż przy szacunku czynszów przez takich znawców dokonanego, władza skarbowa nie ma obowiązku uwzględnienia potrąceń powyżej pod 1 do 5 wymienionych. Strony winny zatem przy komisyi na tę okoliczność zwrócić uwagę pp. znawców i domagać się od nich, aby oszacowali czynsze tak, jak ustawa każe, to jest według zwykłej wartości, jaka wypada po potrąceniu części czynszu podatkowi nie podlegającej. Mamy uzasadnioną nadzieję, że władza skarbowa w myśl nowych tendencyi ustawowych, ustalać będzie czynsza w cyfrach przez mężów zaufania podanych, gdyby jednak inaczej postąpiono, radzimy o takich wypadkach zawiadomić nasze Towarzystwo i we właściwym czasie wnieść należycie uzasadniony rekurs. Wreszcie zwracamy uwagę, że w myśl ustawy z dnia 21. września 1905 r. Nr. 149 Dz. pr. p. stronom dozwolony jest wgląd w akta. Przepis ten wielką ma doniosłość, bo kontrybuent ma możność dowiedzenia się, które mieszkania (lokale) doznały przy sprostowaniu podwyższenia, czego niestety dawniej sprawdzić nie było można. Pomimo, że w myśl ustaw podwyżka każdego z czynszów najmu z osobna (a nie łącznie wszystkich czynszów) winna być przy wezwaniu płatniczem uwidoczniona, radzimy z tego przepisu w razie konieczności rekurowania, odpowiedni zrobić użytek. Prosimy wreszcie o doniesienie nam o spóźnieniach w załatwieniu spraw a zwłaszcza rekursów. Wszelkich objaśnień i porady prawnej w sprawach podatkowych udziela się członkom Towarzystwa właścicieli realności, w biurze Towarzystwa przy ulicy Karmelickiej L. 15 I. piętro. codziennie od godziny 3½ do 5 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt. Każdy członek korzystać też może z bezpłatnego ogłaszania mieszkań i lokali, jakie ma do wynajęcia w swych domach. Wkładka kwartalna wynosi 2 K. O ile pp. właściciele chcący przystąpić na członków Towarzystwa, dla braku czasu nie mogą się osobiście udawać do lokalu Towarzystwa celem wpisania się, podajemy P. T. do wiadomości, że wystarczy w tym celu napisanie kartki korespondencyjnej do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15), z zawiadomieniem o przystąpieniu na członka, poczem bezzwłocznie kursor Towarzystwa przybędzie do nowego członka, celem zainkasowania wkładki w kwocie 2 K, wręczając zarazem wszystkie dotąd przez Towarzystwo wydane pisma w sprawach dotyczących właścicieli realności.

Kraków, w sierpniu 1912 r.

Wydział
Towarzystwa właścicieli realności w Krakowie.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Wydziału Towarzystwa właścicieli realności w Krakowie, odbytego dnia 29 marca 1912 w biurze Towarzystwa przy ulicy Karmelickiej 15.

Obecni:

Dr. Franciszek Mussil, prezes
Dr. Józef Steinberg, sekretarz
p. Henryk Hoffmann, skarbnik
Ks Prof. Dr. Korzonkiewicz
Radca Stachowski
p. Czapnicki
Radca Pająk
Dr. Mączka
p. Sławiński

Usprawiedliwili swoją nieobecność:

Wiceprezes p. Żeleński
Radca Dr. Krzetuski
Radca Godzicki
Radca Miedniak, oraz
Sekretarz Dr. Szołayski

Porządek dzienny:

1) Sprawy bieżące.
2) Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3) Sprawa wysłania delegata na drugi wszechświatowy kongres właścicieli realn. w maju b. r. w Berlinie odbyć się mający.
4) Omówienie projektu ustawy o obowiązku właścicieli domów budowania kanałów, łączenia tych kanałów z kanałami miejskimi oraz o opłatach gminnych za to połączenie (refer. prezes Dr. Mussil).
5) Wnioski członków.

1) Prezes Dr. Mussil odczytuje pismo Reichsverbandu zapraszające do wzięcia udziału w międzynarodowym zjeździe Stowarzyszeń realnościowych w Berlinie w maju 1912.

Z uwagi, że obrady kongresu mają trwać 8 dni i że kilkodniowy pobyt w Berlinie pociągnąłby za sobą znaczne koszta, na które Tow. funduszów nie ma a mogłoby jedynie kwotę K 100 na koszta podróży wyasygnować, oraz z uwagi że sekr. Dr. Steinberg oświadczył gotowość wyjazdu do Berlina za zwrotem kwoty K 100; uchwalono po dyskusyi, aby sekr. Dr. Steinberg na kongres międzynarodowy do Berlina wyjechał. Niemniej uchwalono zaprosić wszystkich członków Wydziału, aby w miarę ochoty wzięli udział w tym ważnym zjeździe.

2) Członek Wydziału p. Czapnicki interpeluje prezydyum co do braku wszelkiego udziału w pracach Wydziału Towarzystwa ze strony wiceprezesa p. Halskiego.

W odpowiedzi wyjaśnia prezes, że także członek Wydziału p. Butelski nie bierze żadnego udziału w czynnościach Stowarzyszenia.

Uchwalono jednomyślnie wystosować imieniem Wydziału listy do p. wiceprezesa Halskiego oraz członka Wydziału p. Butelskiego z zapytaniem czy wobec trwałego i ciągłego absentowania się zatrzymują nadal mandat do Wydziału.

3) W sprawie ustawy kanałowej oraz w sprawie projektu taryfy do ustawy budowl. oraz projektu taryfy co do opłat składowego za składanie materyału, uchwalono odroczyć po przemówieniu p. radcy Pająka narady wobec tego, że taryfy odnośnej jeszcze w Radzie miasta nawet w projekcie nie uchwalono. Zarazem na wniosek prezesa Dra Mussila uchwalono uprosić członka Wydziału p. radcę Stachowskiego aby przetrutynował i przygotował na przyszłe posiedzenie Wydziału wspólnie z p. inż. Krzyżanowskim referat co do taryfy cen jednostkowych co do jednorazowych należytości (kosztów krawężników i t. d.) wynikających z noweli do § 16 ust. bud. i z przepisów wykonawczych do przepisów ust. bud. o składaniu materyałow. O ileby p. inżynier Krzyżanowski nie mógł podjąć się tego referatu wspólnie z p. radcą Stachowskim, uchwalono aby p. Sławiński wspólnie z p. radcą Stachowskim wnioski swoje Wydziałowi przedstawili.

4) Prezes Dr. Mussil odczytuje 2 listy Reichsverbandu z wiadomością, że wskutek akcyi rozwiniętej przez Reichsverband poseł Kraus zgłosi nagły wniosek w Parlamencie z żądaniem reformy podatku domowo czynszowego z żądaniem zniżenia tego podatku. Gdy w listach tych Reichsverband uprasza Towarzystwa o rozwinięcie akcyi dla poparcia tego wniosku uchwalił Wydział zwrócić się do Posłów krakowskich, prezydenta Dra Lea, p. Zieleniewskiego, Dra Grossa, p. Daszyńskiego i Dra Marka oraz do Prezydyum Koła polskiego o zajęcie przychylnego stanowiska wobec powyższego nagłego wniosku i uproszono sekretarza Dra Steinberga o wygotowanie tych pism i tego memoryału.

5. Sekretarz Dr. Steinberg podaje do wiadomości Wydziału, że przez referenta noweli budowl. sekretarza magistratu Dra Reinera został zaproszony na posiedzenie prywatne w sprawie noweli do ust. budowl. celem uwzględnienia życzeń i uchwał Tow. właścicieli realności w przepisach wykonawczych do tej ustawy, które wkrótce mają być przez Radę miasta na zasadzie ustawy uchwalone.

6. Radca p. Pająk zabiera głos w sprawie projektów ustawowych Rady miasta Krakowa i podnosi, że tak nowela budowl. jak i ustawa o połączeniu kanałowem jak i projekt co do podatku od przyrostu wartości, świadczą o zwiększającej się coraz bardziej walce z własnością, która to własność jest już tak obciążoną podatkami domowo-czynszowymi wynoszącymi niemal 43% dochodu a po tych wszystkich projektach nastąpi niechybnie zbliżające się coraz bardziej nieuniknione wywołane obecną polityką miejską podwyższenie dodatków gminnych do podatków. Wobec tego przemawia radca Pająk za tem, aby odnośnie do referatu p. Dra Krzetuskiego o podatku od przyrostu wartości Towarz. zajęło stanowisko stanowczo odporne i aby odrzuciło zasadniczo cały ten projckt, bo wszelkie pośredniczące propozycye zachęcają jedynie magistrat i Prezydyum miasta do dalszego wytrwania na tej drodze i proponowania coraz to nowych podatków.

7. Członek Wydziału p. Sławiński zabiera głos w sprawie uchwał Wydziału co do projektowanych zmian noweli budowl. i żąda sprostowania w tym kierunku że wedle uchwały oświetlenie ulicy nowo otwartej miała ponosić gmina a nie właściciele przylegających realności albowiem cała gmina a nie jedynie ci właściciele korzystają z oświetlenia tej ulicy.

8. Sekretarz Dr. Steinberg zabrał głos w sprawie projektowanego utworzenia krajowego Związku Tow. właścicieli realności dla zachodniej Galicyi w Krakowie i podniósł, że wedle projektu statutu każde Towarzystwo bez względu na wielkość swą i bez względu na ilość członków ma delegować 9 członków do Wydziału i jednego członka do Prezydyum i że nie odpowiada to znaczeniu krakowskiego Towarzystwa i naraża krakowskie Towarzystwo mimo to że jest największe na przegłosowanie we wszystkich nawet najważniejszych sprawach, w których ciężary spadną na krakowskie Towarzystwo z korzyścią wyłącznie dla innych Towarz. mniejszych. Uchwalono, aby prezes Towarzystwa pan Dr. Mussil przedłożył przedyskutowany w odnośnym komitecie statut wprzód Wydziałowi krakowskiego Towarzystwa do aprobaty i uchwały, oraz aby w odnośnym komitecie imieniem każdego poszczególnego Towarzystwa wzięli udział jedynie delegaci w proporcyonalnej liczbie w stosunku do liczby członków Towarzystw reprezentowanych przez tych delegatów lub przez odnośnego delegata oraz aby ilość delegatów do tego komitetu przypadająca na krakowskie Towarzystwo, odpowiadała ilości członków krakowskiego Towarzystwa w stosunku do innych Towarzystw wchodzących w skład komitetu. Niemniej uchwalono zasadniczo zreasumować § 4 odnośnego statutu i tylko pod warunkiem należytego wpływu i zagwarantowania w statucie praw krakowskiego Tow. odpowiadających jego wielkości i ilości członków przystąpić do projektowanego krajowego związku.

Na tem zamknął prezes Dr. Mussil posiedzenie o godzinie 8-ej wieczorem.

Sekretarz:	Prezes:
Dr. Steinberg	*Dr. Mussil*

PROTOKÓŁ

posiedzenia Wydziału Towarzystwa właścicieli realności odbytego w Krakowie dnia 30 kwietnia 1912 w lokalu Towarzystwa przy ulicy Karmelickiej 15.

Obecni:

Wiceprezes: inż. Żeleński.
Sekretarze: Dr. Józef Steinberg i Dr. Alfred Szołayski.
Członkowie Wydziału: radca Dr. Krzetuski, radca Miedniak Stachowski, Dr. Mączka, p. Czapnicki, Butelski, Sławiński, dyr. Tchórzewski.

Prezes Dr. Mussil oraz skarbnik p. Hoffmann usprawiedliwili swoją nieobecność.

Porządek dzienny:

1) Sprawy bieżące.
2) Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia,
3) Dalszy ciąg dyskusyi nad projektem ustawy dotyczącej poboru na rzecz gminy m. Krakowa, opłaty gminnej od przyrostu wartości gruntów.
4) Wnioski członków.

I. Na wstępie radca Miedniak przedstawia porządek dzienny posiedzenia Rady miasta w dniu 25/4 1912 odbytego, wedle którego pod punktem X. uchwalono wniosek komisyi drogowo-kanałowej przy sposobności

budowy linii kolei elektrycznej od nowego mostu na Wiśle do klasztoru Norbertanek, aby wydatek wynikający z regulacyi chodników i dróg jezdnych pokryć przy współudziale i przyczynieniu się do tych kosztów przez właścicieli przyległych realności z obu stron po połowie, którym na żądanie ma komisya kanalowo-drogowa miejska przyznać spłatę tej należytości ratami.

Mowca wnosi i wskazuje na konieczność podjęcia akcyi obronnej wywołanej przez tę uchwałę Rady miasta, bo regulowanie ulic pod tramwaj kosztem właścicieli realności jest niebezpiecznym precedensem i zarządzeniem, które się sprzeciwia postanowieniu noweli do § 16 ust. bud. bo przepis ten może mieć na myśli regulowanie i tworzenie ulic wywołane parcelacyą lub zarządzeniem gminy, ale nie wskutek budowy linii tramwajowej przez prywatne przedsiębiorstwa, jakiem jest przedsiębiorstwo tramwajowe do którego należy wprawdzie gmina miasta z pewnym udziałem, ale które jest stowarzyszeniem osobnem akcyjnem a gmina nie jest wyłączną właścicielką tego stowarzyszenia.

Nad wnioskiem tym wyłoniła się obszerna dyskusya w której wzięli udział p. radca Dr. Krzetuski, Sławiński, Miedniak, dyrektor Tchórzewski, sekretarz Dr. Steinberg.

Radca Dr. Krzetuski uznaje, iż pod tym względem § 16 noweli do ustawy budowlanej ma luki i że należy starać się, ażeby zmiany najpotrzebniejsze wprowadzić do rozporządzeń wykonawczych, które Prezydyum magistratu wypracowuje. Wnosi, aby wszyscy właściciele realności przylegających do linii tramwajowej wnieśli protest w tym kierunku do Rady miasta, bo uchwalony wniosek komisyi drogowo-kanałowej przedstawia się jako z ustawą niezgodny.

P. Sławiński wskazuje na konieczność akcyi przeciwko licznym projektom, które wyłoniły się w Radzie miasta jak n. p. przeciwko projektom kupna Woli Justowskiej, bo rezultatem tego byłoby podwyższenie dodatków do podatków gminnych i wnosi, aby kwestyę tę poruszyć w „Krakowianinie“ oraz na najbliższem Walnem Zgromadzeniu.

Radca Dr. Krzetuski wyjaśnia, że w Radzie miasta ze względu na budżet niema większości dla zakupna Woli Justowskiej, wobec tego akcya przeciw temu byłaby bezprzedmiotową. Dyr. Tchórzewski wobec uwagi, że projekta wszystkie w Radzie miasta które następnie grożą obciążeniem właścicieli realności znajdują poparcie w przedstawicielach urzędników w Radzie miasta, broni przed zarzutem tym urzędników, bo urzędnicy ci są czynnikiem podnoszącym miasto, gdyż wszystkie swoje pensye spotrzebowują w mieście i popierają przez to handel i przemysł. Dyrektor Tchórzewski podnosi, że uznaje tramwaj jako korzystny i wobec tego zdaniem jego korzyść odnoszą także właściciele sąsiadujących realności, atoli tam gdzie ulice już istnieją niesłusznem jest, by właściciele realności przyczynili się do regulacyi ulicy, zresztą gminy przyłączone stoją na stanowisku, że ich nowele do § 16 ust. bud. nie obowiązują, bo przyszły do skutku na zasadzie uchwały Rady miasta dawnego Krakowa wbrew osnowy umów zawartych pomiędzy starym Krakowem a gminami przyłączonemi i to przed przyłączeniem nowych gmin do Wielkiego Krakowa.

Sekretarz Dr. Steinberg przemawia za tem, ażeby rzecz przedewszystkiem zbadać i porównać o ile uchwała Rady miasta z 29/4 1912 zgadza się względnie w sprzeczności stoi z treścią memoryału wniesionego przez Wydział Towarzystwa do Rady miasta w sprawie zmiany noweli do § 16 ust. bud. Zarazem zaznacza mowca, że stanowiska dyr. Tchórzewskiego podzielać nie może, bo nowela ta jako ustawa sejmowa sankcyonowana przez monarchę na zasadzie prawa publicznego obowiązuje wszystkich mieszkańców obecnego Krakowa a kwestya stosunku dawnego Krakowa do gmin przyłączonych jest kwestyą czysto wewnętrzną pomiędzy tymi, kto w umowach odnośnych brał udział.

Zapatrywanie sekretarza Dra Steinberga popiera radca Dr. Krzetuski a zarazem podnosi, że akcya przeciwko uchwale Rady miasta z 29/4 1912 w kwestyi tramwajowej może kollidować z memoryałem wniesionym przez Wydział Towarzystwa do Rady miasta, albowiem w danym wypadku tramwaj wywołuje potrzebę regulacyi a nie potrzebę pieszej komunikacyi.

Sekretarz Dr Szołayski stawia następujące wnioski do Prezydyum.

1) aby Prezydyum starało się zawsze na czasie o otrzymanie z prezydyum Magistratu porządku dziennego każdego posiedzenia Rady miasta, by można na czasie rozwinąć odpowiednią akcyę w sprawach dotyczących właścicieli realności.

2) aby komunikat i protest w sprawie tramwajowej do Rady miasta wnosić się mający ogłosić w dziennikach.

W głosowaniu uchwalono wniosek radcy m. Dra Krzetuskiego, aby wnieść do Rady miasta memoryał imieniem wszystkich interesowanych właścicieli wzdłuż toru tramwajowego wspólnie z tymi właścicielami oraz wspólnie z podmiejskimi towarzystwami właścicieli realności oraz imieniem naszego Towarzystwa. Na wniosek sekretarza Dra Steinberga wybrano referentem tej sprawy celem ułożenia tego memoryału Dra Krzetuskiego i dyr. Tchórzewskiego. Uchwalono na wniosek p. Sławińskiego wezwać i postarać się o podpisanie tego protestu przez wszystkich właścicieli sąsiadujących realności i ogłosić ten memoryał w dziennikach miejscowych i w „Krakowianinie“ w myśl wniosku sekretarza Dra Szołayskiego.

II. Następnie odczytano protokół ostatniego posiedzenia Wydziału oraz wypracowaną przez sekretarza Dra Steinberga petycyę do Koła Polskiego w sprawie przychylnego stanowiska przy dyskusyi o zniżenie podatku domowo-czynszowego nad odnośnym wnioskiem nagłym w Radzie Państwa, co Wydział z zadowoleniem do wiadomości przyjął i polecono prezydyum zawiadomić o tem Reichsverband w Wiedniu.

III. Na wniosek przewodniczącego wicepr. inż. Żeleńskiego uchwalono odroczyć dyskusyę co do projektu ustawy o podatku miejskim od przyrostu wartości, po informacyjnych wyjaśnieniach p. radcy Krzetuskiego i Miedniaka, aby Towarzystwo w każdym razie opinię swoją wyraziło na wypadek zasadniczego przyjęcia tego projektu, bo w danym wypadku możnaby uzyskać kilka ważnych korzystnych zmian w tym projekcie, aby w szczególności wymierzała podatek ten komisya obywatelska i aby po 10 latach posiadania wszelki podatek od przyrostu wartości odpadał a także poprzednio można w miarę ilości lat posiadania pewną skalę zniżkową w ustawie tej przeprowadzić.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Sekretarz:	Wiceprezes:
Dr. Steinberg	*Inż. Żeleński.*

PROTOKÓŁ

posiedzenia Wydziału Towarzystwa właścicieli realności odbytego dnia 11 maja 1912 w lokalu Towarzystwa przy ulicy Karmelickiej 15.

Obecni:

Dr. Franciszek Mussil, prezes.
Dr. Józef Steinberg, sekretarz.
Inż. Żeleński, wiceprezes.
Henryk Hoffman, skarbnik.
Członkowie Wydziału: pp. radca Miedniak, Dr. Mączka, Czapnicki, Stachowski, radca Pająk, dyr. Tchórzewski, inż. Krzyżanowski.

Porządek dzienny:

1) Sprawy bieżące.
2) Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3) Sprawa projektu przepisów wykonawczych do § 15 ust. bud. m. Krakowa, dotyczącego składania materyałów budowlanych (Ref. inż. Krzyżanowski).
4. Wnioski członków.

I. Odczytano protokół ostatniego posiedzenia Wydziału i przyjęto do wiadomości a zarazem uchwalono odnośnie do sprawy tramwajowej przyspieszyć referat i wzmocnić komisyę przez przybranie sekretarza Dra Steinberga, celem wypracowania odnośnego memoryału.

II. Prezes Dr. Mussil zawiadamia Wydział, iż jako członek Wydziału Państw. Związku Towarzystw Właścicieli realności we Wiedniu (Reichsverband) otrzymał zaproszenie na posiedzenie tegoż Wydziału, d. 16 maja 1912 w lokalu Związku we Wiedniu odbyć się mającego, podając zarazem do wiadomości porządek dzienny obrad.

Na wniosek p. radcy Miedniaka uchwalono jednogłośnie aby prezes Dr. Mussil jako członek Wydziału Związku do Wiednia wyjechał.

III. Odczytano następnie rezygnacyę wiceprezesa p. Halskiego z godności swej i przyjęto do wiadomości.

IV. Następnie stawia p. inż. Krzyżanowski w sprawie taryfy za składanie materyałów wniosek na odroczenie tej sprawy aż do zreferowania tejże przez Towarzystwo budowniczych w Krakowie, aby w akcyi tej pójść solidarnie równolegle z tem Towarzystwem.

Wniosek ten uchwalono i uproszono p. inż. Krzyżanowskiego aby porozumiał się z referentem sprawy tej w Towarzystwie budowniczych a następnie referat swój Wydziałowi przedstawił.

V. Po przeprowadzonej dyskusyi uchwalono w dalszym ciągu sprawy wypracowanie taryfy cen jednostkowych i zestawienie jednorazowych należytości wynikających z noweli do § 16. ust. bud. oddać do wypracowania p. inż. drogowemu Śmiałowskiemu za honoraryum, które z nim umówić i ustalić podjął się pan wicepr. Żeleński.

VI. Następnie rozwinęła się dyskusya, w której brali udział p. radca Pająk, sekretarz Dr. Steinberg, prezes Dr. Mussil, radca Miedniak, dyr. Tchórzewski, a w której poddano krytyce obecną politykę inwestycyjną gminną, która z jednej strony coraz to większy i uciążliwszy ciężar wywołuje a z drugiej strony szuka z obawy przed i tak nieuchylonym podwyższeniem dodatków gminnych pokrycia na razie przez obciążenie własności nieruchomej nowemi opłatami w rodzaju podatku od przyrostu wartości ustawy o opłatach za połączenia kanałowe i t. d. Doprowadza to do tego, iż mieszkańcy wobec wysokich czynszów i drożyzny ogólnej omijają Kraków i budują już domy w Rząsce, w Kocmyrzowie a mimo zwiększenia się dochodów po przyłączeniu gmin podmiejskicų Wielk. Krakowa do kwoty okrągło 3,000.000 K zaledwo drobna część z tych dochodów może być użyta na właściwe wydatki, bo około $1\frac{1}{2}$ miliona z dochodów zużywa się na opłatę zwiększonego etatu urzędników miejskich, około 1,000.000 K na opłatę procentów od pożyczek, więc drobiazg zaledwo zostaje.

Uchwalono odnośnie do projektu ustawy o przyroście wartości w myśl powziętej już poprzednio uchwały obok zasadniczego sprzeciwiania się wypracować memoryał na wypadek dojścia do skutku tej ustawy z propozycyą zmian racyonalnych a zarazem na wniosek sekr. Dra Steinberga uchwalono wezwać komisyę redakcyjną, aby w „Krakowianinie“ w każdym numerze zajęła krytyczne stanowisko wobec obecnego kierunku gospodarki miejskiej i wobec grożącego podwyższenia dodatków do podatków i niesłusznego ciągłego obciążenia własności nieruchomej.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Sekretarz:	Prezes:
Dr. Steinberg	*Dr. Mussil*

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Wydziału Towarzystwa właścicieli realności, odbytego w lokalu Towarzystwa w dniu 24 maja 1912 r.

Obecni: Prezes Dr. Mussil, Wiceprezes inż. Żeleński, Sekretarz Dr. Szołayski, Skarbnik p. Hoffman. Członkowie Wydziału: X. Dr. Korzonkiewicz, p. Czapnicki, radca Godzicki, radca Dr. Krzetuski, Dr. Mączka, radca Miedniak, p. Sławiński, p. Stachowski, dyr. Tchórzewski.

Usprawiedliwili nieobecność: Inż. Krzyżanowski, Sekretarz Dr. Steinberg.

Porządek dzienny:

1. Sprawy bieżące.
2. Sprawozdanie prezesa z przebiegu posiedzenia państwowego Związku Towarzystw właścicieli realności (Reichsverband) we Wiedniu.
3. Wybór wiceprezesa.
4. Sprawa „taryfy cen jednostkowych“ dla zestawienia jednorazowych należytości wynikających z noweli do § 16. ust. bud. (ref. wiceprezes inż. Stanisław Gabryel Żeleński).
5 Sprawa „memoryału z protestem“ przeciwko przyczynianiu się właścicieli realności do kosztów budowy nowej linii kolei elektrycznej.
6. Wnioski członków.

Prezes Dr. Mussil wyraża podziękowanie p. wiceprezesowi inż. Żeleńskiemu za pozwolenie przedrukowania w Nr. 26/27 „Krakowianina“ jego interesującego odczytu o „Współczesnych kierunkach budowy i przebudowy miast“. — Do wyrazów uznania prezesa przyłączają się obecni. — Poczem prezes Dr. Mussil zdając sprawę z przebiegu posiedzenia państwowego Związku Towarzystw właścicieli realności (Reichsverband) we Wiedniu komunikuje, że na posiedzeniu, które odbyło się w lokalu Związku w dniu 16 maja b. r. i trwało od godz. $10\frac{1}{2}$ do 2 po południu, obradowano obszernie nad wnioskiem jednego z Towarzystw, które z uwagi, że Rząd zwleka z reformą podatku domowo-czynszowego i nie ma widoków, aby sprawa ta w najbliższej przyszłości załatwioną została, — proponuje właścicielom“ samopomoc przez podwyższanie czynszów“. — Po ożywionej dyskusyi, która się w tej

materyi rozwinęła, — uchwalono na razie do wniosku tego się nie przychylić, — postanowiono jednak wnieść do prezydyum Izby posłów podanie z żądaniem jaknajszybszego wzięcia pod obrady zgłoszonego przez kilku posłów wniosku nagłości reformy podatku domowo-czynszowego.

Wskutek słabości i nieobecności wiceprezesa Związku, radcy dworu Dra v. Schwabe odpadł referat o ustawie z 25 grudnia 1911 L. 242 dz. u. p. (ulgi podatkowe dla nowych budowli, dobudowań, przebudowań i t d.) i postanowiono referat ten wydrukować w gazecie „Hausherren Zeitung“.

W końcu odbyły się wybory prezydyum, a do Wydziału wszedł jako delegat Towarzystwa naszego prezes Dr. Mussil.

Zamykając posiedzenie gorąco prosił prezydent Związku, o łączenie się luzem idących Towarzystw właścicieli realności w Związki krajowe, co zwłaszcza dotyczy Galicyi Zachodniej i Wschodniej, gdzie dotąd Związków takich zupełnie nie ma.

Wydział podzielając stanowisko zajęte przez prezesa uchwala zgłosić formalnie w drodze pisemnej do państwowego Związku Towarzystw właścicieli realności we Wiedniu wniosek prezesa o zmianie składu Wydziału tegoż Związku przez dodatkowe postanowienie, że każdy Związek krajowy, ewentualnie w Galicyi Zachodniej dopóki nie będzie Związku krajowego, Towarzystwa właścicieli realności mają mieć reprezentanta w prezydyum państwowego Związku we Wiedniu, — jak również uchwalił wyrazić podziękowanie p. Drowi Krygowskiemu we Lwowie za poparcie użyczone temuż wnioskowi na posiedzeniu Związku i prosić go zarazem o dalsze życzliwe współdziałanie w tej sprawie.

Po uchwaleniu zmiany porządku dziennego przystąpiono do obrad nad sprawą „taryfy cen jednostkowych“ dla zestawienia jednorazowych należytości wynikających z noweli do § 16. ustawy budowlanej. — Wiceprezes inż. Zeleński wyjaśnia, że p. inżynier drogowy Śmiałowski, uproszony przez niego o to, poddał fachowemu strutynowaniu ową wypracowaną przez Magistrat „taryfę cen jednostkowych“, przyczem między innemi zwrócił uwagę na konieczność dopuszczenia przy budowie ulic również porfirowych krawężników, znacznie tańszych od granitowych. — W toku dyskusyi radca Godzicki wykazuje niepraktyczność zbytniego krępowania Magistratu w wyborze stosownych materyałów budowlanych — ze względu na ciągłą fluktuacyą cen i na częsty brak niektórych materyałów, zaś p. Stachowski uznając konieczność granitowych krawężników w centrum miasta, przemawia za dopuszczeniem krawężników porfirowych kostkowych w ulicach bocznych i zabrukowaniem ulic pozbawionych jeszcze kanałów i przewodów elektrycznych i gazowych dzikim kamieniem porfirowym, co znacznie obniża koszta napraw takich bruków i umożliwia użycie tegoż samego kamienia później do szosy, gdy ulica będzie zabudowaną. — Po wyjaśnieniu referenta wiceprezesa Żeleńskiego uchwalił Wydział wnieść do Rady miasta stosowny memoryał i uprosić referenta o wypracowanie tegoż. — Zarazem uchwalono wyrazić p. inż. Śmiałowskiemu w drodze pisemnej podziękowanie za łaskawe, cenne i bezinteresowne zbadanie taryfy, a wiceprezesowi inż. Żeleńskiemu za zajęcie się tą sprawą.

Prezes otwiera następnie dyskusyą nad następnym punktem porządku dziennego t. j. nad wyborem wiceprezesa. — P. Sławiński stawia kandydaturę inż. Krzyżanowskiego, który już poprzednio był wiceprezesem Towarzystwa i na tem stanowisku zasłużył się Towarzystwu, — poczem na wniosek p. Sławińskiego dokonano przez aklamacyę wyboru p. Krzyżanowskiego na wiceprezesa Towarzystwa. — Przystąpiono do obrad nad protestem przeciw uchwale Rady miejskiej z 29 kwietnia 1912 r. nakładającej na właścicieli przyległych realności obowiązek przyczynienia się do kosztów regulacyi ulic od nowego mostu na Wiśle do klasztoru Norbertanek, wzdłuż których nowa linia tramwaju elektrycznego ma być przeprowadzona.

W ożywionej dyskusyi nad tą sprawą zabierali głos pp. dyr. Tchórzewski, radcy Krzetuski, Miedniak i Godzicki, p. Stachowski, p. Sławiński i sekretarz Dr. Szołayski. — Wszyscy mowcy wykazywali nielegalność owej uchwały i konieczność energicznego wystąpienia przeciw niej.

Odczytano projekt memoryału wnieść się mającego w tej sprawie do Rady miejskiej — wypracowany przez komisyą złożoną z sekretarza Dra Steinberga, radcy Krzetuskiego i dyr. Tchórzewskiego i uchwalono prosić tę komisyą do której wybrano nadto sekretarza Dra Szołayskiego, o ostateczne sformułowanie memoryału.

Zarazem uchwalono wnioski Dra Krzetuskiego o rozesłanie do interesowanych właścicieli realności memoryału wraz z odpowiednim cyrkularzem mieszczącym pouczenie o środkach prawnych i z zawiadomieniem o gotowości Towarzystwa zajęcia się bezpłatnem wypracowaniem rekursu od nakazów płatniczych, któreby w wykonaniu owej uchwały Rady miejskiej interesowanym właścicielom wydane zostały — oraz wniosek p. Sławińskiego o posłanie stosownego komunikatu w tej sprawie do tutejszych dzienników z prośbą o umieszczenie go w interesie słuszności i dobra publicznego.

W dalszym ciągu posiedzenia zgłosił p. Sławiński wniosek o zupełne usunięcie z pod obrad Towarzystwa projektu Magistratu o wprowadzenie miejskiego podatku od przyrostu wartości i zaniechanie debat nad tym wnioskiem i tak wysoce niepopularnym i wywołującym ogólną w mieście opozycyą, która może również obudzić niezadowolenie przeciw Towarzystwu, jeśli ono będzie wogóle zajmować się tak niesympatycznym wnioskiem Magistratu, który choćby nawet w złagodzonej formie nigdy nie powinien się stać ustawą, bo podatek taki tamowałby tylko rozwój Krakowa.

W toku podjętej nad tym wnioskiem dyskusyi wykazywali następni mowcy pp. radcy Miedniak, Dr. Krzetuski i Godzicki oraz dyr. Tchórzewski, konieczność rozważnego zastanowienia się nad tą ustawą przedyskutowania sprawy, aby jeśli okaże się złą i szkodliwą dopomódz umiejętną krytyką do obalenia tego wniosku lub wprowadzenia do projektu stosownych zmian. — Wniosek p. Sławińskiego odrzucono podobnie jak i dalszy jego wniosek o zwołanie nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Towarzystwa, celem zasięgnięcia jego opinii w tej sprawie zanim Wydział przystąpi do szczegółowych obrad nad projektem Magistratu.

W końcu uchwalono zgłoszone przez dyr. Tchórzewskiego wnioski, aby wytknąć w »Krakowianinie« nieregularne i spóźnione wydawanie i rozesłanie dziennika rozporządzeń dla miasta Krakowa, co powoduje, iż tak prawadzone wydawnictwo nie przynosi właścicielom realności żadnych korzyści, a miasto jedynie na koszta naraża — oraz aby w »Krakowianinie« stanąć w obronie właścicieli realności położonych w przyłączonych gminach jak Półwsie Zwierzynieckie i Krowodrza, od których ściąga się 5% podatek gminny, czynszowy — jakkolwiek Gmina nie dopełnia wobec nich obowiązku związanego z tym podatkiem i nie wywozi

wcale śmieci z ich realności, do czego jednak jest obowiązana prawnie. — Pokrzywdzeni właściciele odmawiają wskutek tego płacenia 5% podatku, który jednak Gmina w drodze egzekucyi od nich ściąga.

Wnioski powyższe uchwalono, poczem prezes zamknął posiedzenie o godzinie 8·15 wieczorem.

Sekretarz: *Dr. Szołayski.* Prezes: *Dr. Mussil.*

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Wydziału Towarzystwa właścicieli realności w Krakowie z dnia 7 czerwca 1912 r.

Obecni: prezes Dr. Mussil, sekretarz Dr. Szołayski, pp. Czapnicki, Dr. Mączka, radca Miedniak, radca Niemetz, Sławiński, radca Stachowski, dyr. Tchórzewski.

Nieobecność usprawiedliwili: pp. wiceprezesowie inżynierowie Krzyżanowski i Żleński, sekretarz Dr. Steinberg i X. prof. Dr. Korzonkiewicz.

Porządek dzienny:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Sprawa projektu przepisów wykonawczych do § 15 ust. bud. m. Krakowa, dotyczącego składania materyałów budowlanych (Ref. inż. Krzyżanowski).
4. Sprawa »memoryału z protestem« przeciwko przyczynianiu się właścicieli realności do kosztów budowy nowej linii kolei elektrycznej (Ref. sekretarz Dr. Szołayski).
5. Wnioski członków.

Ad 1. Prezes Dr. Mussil odczytuje list sekretarza p. Dra Steinberga, w którym tenże prosi Wydział o zwolnienie go na czas dłuższy od obowiązków sekretarza, z uwagi na znaczne zajęcia zawodowe. Wydział uchwalił przychylić się do tej prośby, a zarazem prosić Dra Szołayskiego o objęcie agend sekretaryatu — co tenże czynić przyrzekł.

Prezes odczytuje przygotowane przez siebie pismo do Magistratu w sprawie nieregularnego wydawania dziennika rozporządzeń miasta Krakowa. Wydział przyjął treść pisma do wiadomości. Prezes zawiadamia, iż zgłosili się do niego właściciele realności położonych przy ul. Czystej z prośbą, by Towarzystwo poparło ich bezskuteczne dotychczas zabiegi o rekonstrukcyę wadliwie założonego wzdłuż tej ulicy kanału głównego. Złe nachylenie kanału i za mała objętość powodują częste zalewy piwnic i suteren w przyległych domach, oraz znaczne straty stąd płynące dla właścicieli.

Wydział zatwierdził przygotowane już w tej sprawie przez prezesa pismo do Rady miasta i upoważnił do wniesienia go również w imieniu Towarzystwa.

Prezes przedstawia prośbę p. B. z Dębnik o przyznanie mu opustu połowy rocznej wkładki do Towarzystwa. Wydział uchwala jednak odmówić tej prośbie z powodów zasadniczych i z uwagi na niskość wkładki rocznej. Następnie odczytano i przyjęto protokół z poprzedniego posiedzenia, poczem prezes w zastępstwie i w imieniu nieobecnego referenta wiceprezesa p. Krzyżanowskiego przedstawił sprawę dotyczącą wypracowanego przez Magistrat i przedłożonego Towarzystwu do zaopiniowania projektu przepisów wykonawczych do § 15 ustawy budowlanej o składaniu materyałów budowlanych

Prezes zgłasza imieniem referenta wniosek, by Towarzystwo przystąpiło osobnem podaniem do wywodów obszernego i gruntownego memoryału wniesionego w tejże sprawie na wezwanie Magistratu przez Towarzystwo budowniczych w Krakowie. Po odczytaniu tego memoryału rozwinęła się obszerna dyskusya, w której p. Sławiński godząc się w całości na wywody memoryału wykazywał konieczność zajęcia odmiennego od pp. Budowniczych stanowiska co do osoby, która za porządek i ład na budowie ma być odpowiedzialną. Nie może nią być stróż budowy i podmajstrzy — jak tego żądają pp. Budowniczowie, gdyż ci wciąż się zmieniają, lecz może nią być jedynie tylko kierownik budowy t. j. majster murarski i stosowny w tej mierze wniosek stawia.

P. Stachowski przystępuje do wniosku p. Sławińskiego i stawia dodatkowy, by za należyte wyładowywanie materyałów budowlanych odpowiadał zamawiający je właściciel realności, lub prowadzący budowę.

Po przemówieniach pp. Niemetza, Miedniaka, Czapnickiego i Dra Szołayskiego uchwalono wnioski p. referenta, oraz p. Sławińskiego z dodatkiem p. Stachowskiego, oraz wniosek Dra Szołayskiego o wezwanie Magistratu, by władze miejskie nie wpuszczały do miasta źle wypalonej cegły — a zarazem upoważniono prezesa do wniesienia stosownego w tej mierze pisma do Magistratu.

Następnie referent Dr. Szołayski przedstawia tekst wypracowanego przez siebie podania do Magistratu z protestem przeciw uchwale Rady miejskiej z dnia 29 kwietnia 1912 r. w sprawie nałożonego na właścicieli przyległych realności obowiązku przyczynienia się do kosztów regulacyi i nowego urządzenia ulic, któremi przeprowadzoną będzie nowa linia kolei elektrycznej od nowego mostu na Wiśle do klasztoru pp. Norbertanek.

Po dyskusyi, w której zabierali głos pp. radca Miedniak, Sławiński, dyr. Tchórzewski, prezes Dr. Mussil i referent, przyjęto jednogłośnie tekst memoryału, a zarazem uchwalono rozesłać do interesowanych właścicieli z wezwaniem o przystąpienie doń — stosownego cyrkularza, którego redakcyą przyrzekł zająć się p. Dr. Szołayski.

Na tem posiedzenia o godzinie $8\frac{1}{2}$ wieczorem zakończono.

Sekretarz: *Dr. Szołayski.* Prezes: *Dr. Mussil.*

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Wydziału Towarzystwa właścicieli realności w Krakowie odbytego w dniu 21 czerwca 1912 r.

Obecni: prezes Dr. Mussil, wiceprezes inż. Krzyżanowski, sekretarz Dr. Szołayski, pp. Czapnicki, radca Dr. Krzetuski, Dr. Mączka, Sławiński, Stachowski, dyr. Tchórzewski.

Nieobecność usprawiedliwili: wiceprezes inż. Żeleński, sekretarz Dr. Steinberg, X. prof. Dr. Korzonkiewicz.

Porządek dzienny:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Dalszy ciąg dyskusyi nad projektem ustawy dotyczącej poboru na rzecz gminy miasta Krakowa, opłaty gminnej od przyrostu wartości gruntów.
4. Wnioski członków.

Prezes komunikuje wystosowane do Towarzystwa pismo komitetu miejskiego zajmującego się przyjęciem uroczystem Arcyksięcia Karola Stefana wraz z małżonką w Krakowie — o wzięcie udziału w uroczystościach.

Odczytano następnie protokół z poprzedniego posiedzenia, a po zatwierdzeniu go wygłosił sekretarz Dr. Szołayski referat o projekcie Magistratu wprowadzenia na rzecz gminy opłaty od przyrostu wartości gruntów w Krakowie. Po przedstawieniu historyi projektu powstania referent streścił jego postanowienia zasadnicze, poczem wskazawszy na elastyczność pojęcia przyrostu wartości, na trudność sprawiedliwego, a koniecznego odliczenia od przyrostu istotnych kosztów nabycia wszystkich strat i wkładów poniesionych przez właściciela w czasie posiadania realności, na gorsze traktowanie domów niż parcel budowlanych i poddawszy rzeczowej krytyce postanowienia projektu, zakończył referat następującemi konkluzyami, które przedłożył Wydziałowi jako wnioski do uchwalenia imieniem Towarzystwa właścicieli realności:

1. Nieruchomości w Krakowie znajdują się wskutek bezprzykładnego przeciążania ich podatkami i daninami publicznemi, tudzież wskutek wskazanej względami sanitarnymi i kulturalno-estetycznymi potrzeby przystosowywania domów starego typu do poziomu nowoczesnych potrzeb — w tak anormalnych warunkach, iż wszelkie próby dalszego obciążania ich daninami publicznemi winny być zaniechane, zwłaszcza z uwagi na łączącą się z niemi drożyznę mieszkań, a w żadnym razie nie powinny być podejmowane inaczej jak tylko przy równoczesnej rewizyi i całkowitej reformie obowiązującego dotychczas systemu podatków domowych, tudzież opłaty od przeniesienia własności.

2. Wprowadzenie opłaty od przyrostu wartości winno być co do domów zasadniczo zaniechane wobec trudności i niebezpieczeństwa jakie przedstawia konieczność godziwego odliczenia i potrącenia wszystkich kosztów nabycia, tudzież poczynionych wkładów i poniesionych strat od cyfry ogólnego przyrostu wartości.

3. W razie wprowadzenia opłaty od przyrostu wartości gruntów niezabudowanych byłoby wskazane przeciwdziałanie niezdrowej spekulacyi parcelami budowlanemi przez zastosowanie wyższej w tych wypadkach opłaty, lub przez pewne ograniczenie do pewnej tylko liczby lat prawa doliczania do ceny nabycia rocznych odsetek od włożonego w nabycie i utrzymanie parceli kapitału.

Nad referatem rozwinęła się ożywiona dyskusya. Radca Dr. Krzetuski wskazuje na zbyt ciasne ujęcie sprawy przez projekta ramowe rządowe, co krępowało swobodę Magistratu w opracowaniu projektu. Istotnie punktem wyjścia projektu magistrackiego był wniosek mowcy o obłożenie opłatą gruntów niezabudowanych. Dopiero uzyskanie wysokich zarobków przez spekulacyjnych nabywców kilku domów w Rynku dało asumpt do objęcia projektem opłaty także gruntów zabudowanych. Mowca przyznaje, że dotknięcie takich właścicieli, robiących z domów artykół giełdy jest trudne i niebezpieczne ze względu na innych niewinnych właścicieli. Mowca uznaje słuszność wywodów referenta i jego wnioskom — a zarazem wnosi, by referat ten wnieść jako memoryał Towarzystwa do Rady miejskiej gdzie uznanie znaleść powinien.

P. Sławiński i dyr. Tchórzewski oświadczają się za dwoma pierwszymi wnioskami, a za odrzuceniem trzeciego, gdyż należy projekt opłaty w całości zwalczać.

P. radca Stachowski wykazuje, że przyznawanie prawa doliczania tylko 4% do ceny nabycia parcel budowlanych — jest niedostateczne. Procent musi być wyższy, gdyż nabywcy takich parcel — sami pożyczają grosz na wyższy procent na zakupno ich, nie są bowiem sami kapitalistami lecz przedsiębiorcami operującymi kredytem.

Przy głosowaniu przyjęto jednogłośnie dwa pierwsze wnioski referenta, trzeci zaś odrzucono większością głosów. Poczem uchwalono wyrazić podziękowanie referentowi za referat, ogłoszenie referatu drukiem, wniesienie go jako memoryału Towarzystwa do Rady miejskiej i rozesłanie go członkom Rady.

Wobec wyczerpania porządku dziennego prezes zamyka o godzinie $8^1/_2$ wieczorem posiedzenie i komunikuje zebranym, iż zamierza zwołać następujące posiedzenie dopiero z końcem lata — życzy obecnym miłego wywczasu letniego.

Sekretarz:	Prezes:
Dr. Szołayski.	*Dr. Mussil.*

ROZMAITOŚCI.

I.

Ochrona interesów wierzycieli hipotecznych. W przypadku zmiany w osobie właściciela hipotecznego — otrzymuje zwykle wierzyciel hipoteczny z Urzędu ksiąg gruntowych zawiadomienie kto jest nowym właścicielem. O innych szczegółach kontraktu nie donosi się wierzycielowi — w szczególności o cenie kupna — a właśnie ta okoliczność przedewszystkiem interesuje wierzyciela hipotecznego — gdyż wysokość uzyskanej ceny kupna jest miarą bezpieczeństwa jego hipoteki. Wprawdzie wierzyciel hipoteczny może o stanie rzeczy poinformować się wprost z ksiąg gruntowych — w szczególności także przeglądnąć odpis kontraktu Ale doświadczenie uczy, że wierzyciele hipoteczni nie czynią tego — czy to z nieświadomości o przysługującem im prawie przeglądania ksiąg gruntowych — czy to z pewnego rodzaju niedbalstwa.

W ostatnim czasie wprowadzono w Prusiech pewną innowacyę w interesie wierzycieli hipotecznych. Pruski minister sprawiedliwości zarządził — że w przypadku zmiany w osobie właściciela hipotecznego przez kontrakt kupna — sprzedaży — w zawiadomieniu wierzycieli hipotecznych o tej zmianie ma być na przyszłość wyrażoną także cena kupna — za którą objekt hipoteczny sprzedany został. Zarządzenie to zmierza celowo w kierunku skuteczniejszego uwzględniania interesów wierzycieli hipotecznych.

II.

Tabelka terminów płatności podatków. Termin do zapłacenia każdego podatku wynosi 14 dni. — Termina zapadłości są: dla podatku domowo-czynszowego i powszechnego podatku zarobkowego 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października każdego roku -- dla podatku osobisto-dochodowego 1 czerwca i 1 grudnia każdego roku

III.

Każdy członek, któryby »Krakowianina« nie dostał, zechce się zgłosić do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15, I. p.).

Reklamacye będą tylko do 14 dni uwzględniane. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Celem umożliwienia skutecznego doręczania „Krakowianina" upraszamy o bezzwłoczne zawiadamianie ustne lub korespondentką w razie zmiany mieszkania.

IV.

Po myśli § 7 statutu członek wystąpić może z Towarzystwa z końcem roku i powinien przynajmniej na 14 dni przed końcem roku o wystąpieniu swem zawiadomić pisemnie Prezydyum.

Zaniedbanie tego terminu pociąga za sobą obowiązek uiszczenia wkładki na rok następny.

V.

Przypominamy, że na żądanie sporządza się w biurze Towarzystwa przez cały rok wszelkie fasye, a mianowicie: do podatku osobisto-dochodowego, do podatku rentowego, powszechnego podatku zarobkowego, podatku domowo-czynszowego, oraz listy główne i szczegółowe wraz z wnoszeniem tych fasyi i list do władzy w terminach przepisanych ustawą, jakoteż interweniuje się w zastępstwie stron w c. k. Administracyi podatków, w sprawach podatkowych i skarbowych, również sporządza się odwołania, względnie rekursa od niesprawiedliwych wymiarów podatków do wyższych instancyi.

Należyte, na przepisach ustaw oparte układanie fasyi i sporządzanie odwołań, względnie rekursów, jakoteż przestrzeganie terminów, jest bardzo ważne — nieprzedkładanie bowiem fasyi w terminach ustawą przepisanych, pociąga za sobą utratę prawa wnoszenia środków prawnych (odwołań, rekursów), dlatego też w przeważnej części odwołania i rekursy nie odnoszą skutku, gdyż władza takowe ze względów formalnych odrzuca — nie wchodząc w merytoryczne ich załatwienie.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

I.

Członkom Tow. udziela prezes **Dr. Franciszek Mussil** bezpłatnie wszelkich informacyi w sprawach dotyczących właścicieli realności, oraz **porady prawnej** w sprawach skarbowych, podatkowych, i stosunków najmu dotyczących, codziennie od godziny $3^1/_2$ do 5 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt (Karmelicka L. 15 I. p.). Dla członków z Dz. VII. i VIII. udziela tejże porady bezpłatnie sekretarz Towarzystwa **Dr. Steinberg,** ul. Grodzka L. 18 od godz. 3 do 5 popołudniu. — **Porady technicznej** udziela członkom bezpłatnie wiceprezes Towarzystwa inżynier arch. **Stanisław Gabryel Żeleński** od godz. 3 do 5 popołudniu w swem biurze przy ul. Swoboda L. 2, codziennie, ewentualnie za poprzedniem porozumieniem się telefonem (Nr. 137).

II.

Dział pożyczek hipotecznych.

Do umieszczenia na solidne hipoteki kilkadziesiąt tysięcy w całości lub częściowo.

III.

Dział sprzedaży i kupna, oraz zamiany nieruchomości.

1. Kilka kamienic z wolnemi latami do sprzedania.

IV.

Dział administracyi domów.

Utworzone przy Towarzystwie właścicieli realności „**Biuro administracyi realności**“ wykonuje powierzone administracye przez osoby do tego ukwalifikowane, dając gwarancyę należytego załatwienia tych agend, oraz zapewniając należyte fachowe, na przepisach oparte załatwianie wszelkich w zakres administracyi wchodzących czynności, (wszelkie sprawy podatkowe, fasye, umowy z lokatorami, interwencye w zastępstwie właścicieli u władz itd. itd.).

V.

Dział: Dozorcy domów.

Poleca się Stowarzyszenie stróżów, ul. Zwierzyniecka L. 7, w podworcu na lewo, które pośrednictwo w dostarczaniu stróżów załatwia bezpłatnie.

VI.

W myśl § 5. Statutu

Członek, który wkładkę roczną K 8 zapłaci, ma prawo:

1) do bezpłatnego ogłaszania za pośrednictwem »Krakowskiego Biura ogłoszeń oraz wynajmu mieszkań i sklepów«, ulica Karmelicka L. 15, parter, mieszkań, jakie członkowie mają do wynajęcia w swych realnościach;

2) do wstępu na posiedzenia, Walne Zgromadzenia, wiece itp.;

3) do bezpłatnego informowania się w kancelaryi Towarzystwa przy ulicy Karmelickiej L. 15, I. p. we wszelkich sprawach, dotyczących spraw właścicieli realności, zgłaszania się względem administratorów i dozorców domów i informowania się co do kwalifikacyi tychże, zasięganie bezpłatnej porady prawnej we wszystkich sprawach skarbowych, podatkowych i stosunku najmu dotyczących;

4) nadto otrzymuje członek bezpłatnie pismo »Krakowianin«, w którym podaje się do wiadomości wszelkie sprawy i praktyczne wskazówki, dotyczące właścicieli realności;

5) jakoteż wszelkie inne pisma dla członków przez Towarzystwo wydawane;

6) w końcu ma prawo korzystania z założonego przez Towarzystwo Biura administracyi realności.

Z uwagi na ustawiczne słuszne żalenie się właścicieli realności, iż „Dziennik rozporządzeń“ doręczanym bywa bardzo niedbale i późno, wniosło Prezydyum Towarzystwa właścicieli realności do Magistratu dnia 8 czerwca 1912 r. następujące zażalenie:

DO
ŚWIETNEGO PREZYDYUM RADY MIEJSKIEJ
W KRAKOWIE

Towarzystwo właścicieli realności w Krakowie
ul. Karmelicka L. 15.
w sprawie doręczania dziennika rozporządzeń.
pojedynczo

Już niejednokrotnie zwracaliśmy się do Świetnego Prezydyum z prośbą o wydanie zarządzenia, aby „Dziennik rozporządzeń“ wydawano we właściwym czasie, oraz należycie doręczano.

Zarządzenia takiego niestety Świetne Prezydyum nie wydało i podnoszone z tego powodu ze strony właścicieli realności zażalenia są zupełnie uzasadnione.

W „Dzienniku rozporządzeń“ drukowane bywają ustawy i rozporządzenia, protokoły obrad Rady miasta i poszczególnych komisyi i sekcyi, obwieszczenia oraz rozporządzenia, dotyczące i obchodzące właścicieli, które powinny na czas dochodzić ich wiadomości.

Jeżeli tedy „Dziennik rozporządzeń“ ma spełnić swój cel i zadanie winien być na czas redagowany i rozsyłany, dzieje się jednak inaczej, zazwyczaj „Dziennik rozporządzeń“ n. p. ze stycznia, wychodzi dopiero w kilka miesięcy później, przez co wydawanie „Dziennika“ staje się bezprzedmiotowem i o ileby tak nadal miało być, lepiej byłoby zaprzestać wydawania tego, a oszczędziłoby się chociaż kosztów połączonych z wydawnictwem.

Wydział Towarzystwa właścicieli realności jako organizacya powołana do opiekowania się właścicie-

łami realności, zwracając ponownie Świetnemu Prezydyum uwagę na tak bezcelowe wydawanie gazety, uprasza o wydanie energicznego zarządzenia, aby „Dziennik rozporządzeń" we właściwym czasie i regularnie wydawanym, oraz bezzwłocznie po wyjściu i należycie do rąk właściwych doręczanym bywał. Dotychczasowy sposób doręczania, pozostawia również wiele do życzenia.

Pachołkowie, którym bywa powierzane doręczanie „Dziennika rozporządzeń", doręczają go przedewszystkiem tylko przy sposobności, to znaczy o ile przypadkiem odnośną ulicą przechodzą, lub w realności mają jaki kawałek urzędowy doręczyć, doręczenie zaś odbywa się w ten sposób, że zamiast trudzić się do mieszkania właściciela względnie administratora realności, pozostawiają względnie rzucają gazetę na oknie stancyi stróża lub tym podobnie.

Celem racyonalnego doręczania, winniby pachołkowie odnośnych obwodów zaraz po wyjściu gazety, roznosić do wszystkich właścicieli domów, a o ile to miałoby być połączone ze znacznymi kosztami, najpraktyczniej byłoby rozsyłać „Dziennik rozporządzeń" pocztą.

Prezydyum
Towarzystwa właścicieli realności
w Krakowie.

DZIAŁ PYTAŃ I ODPOWIEDZI.

A. W. Lokator — który wyjeżdża w podróż pozostawiając zamknięte mieszkanie — ma poczynić starania, aby podczas jego nieobecności mieszkanie lub poszczególne tegoż części nie uległy uszkodzeniu. Jeżeli tego nie czyni — odpowiada właścicielowi za ewentualną szkodę.

Sz. B...r w Krakowie. — Zupełnie błędnem i w przepisach ustawy nieuzasadnionem jest tak często napotykane zapatrywanie — że w ciągu 24 godzin ten który dał zadatek uprawniony jest do żądania zwrotu zadatku a temsamem do jednostronnego odstąpienia od umowy. Kontrakt najmu jest t. zw. kontraktem konsensualnym, który należy uważać za zawarty z chwilą — gdy obie strony tj. dający w najem i najmobierca — ugodzą się co do warunków — a przedewszystkiem co do przedmiotu najmu i czynszu. Zadatek nie jest konieczny do ważności umowy — jest on tylko znakiem, że między kontraktującymi rzeczywiście do skutku przyszła umowa. Od raz zawartej umowy nie można już odstąpić — chyba za zgodą z drugiej strony. Jeżeli zatem Pański kontrahent jednostronnie od umowy odstąpił — to nie jest Pan obowiązany do zwrotu otrzymanego zadatku.

Nowi członkowie:

568. Tomaszewski Władysław, zgłosił prezes Dr. Mussil.
569. Mohr Józef, zgłosił p. Klimczyk.
570. Mielnik Jakób, zgłosił p. Czapnicki.
571. Górczana Marya, zgłosił prezes Dr. Mussil.
572. Langer Abraham, zgłosił prezes Dr. Mussil.
573. Glücklich Ewa, zgłosił prezes Dr. Mussil.
574. Szczepańska Helena, zgłosił p. radca Niemetz.
575. Dr. Korczyński Antoni, zgłosiło Biuro ogłoszeń.
576. Cukrowicz Klotylda, zgłosił prezes Dr. Mussil.
577. Sękowska Wanda, zgłosił p. Morawski.
578. Rękiewicz Apolonia, zgłosił prezes Dr. Mussil.
579. Zgromadzenie Ks. Emerytów, zgłosił prezes Dr. Mussil
580. Dr. Goldberger Ignacy, zgłosiło Biuro ogłoszeń.
581. Hallerówne Ewa i Anna, zgłosiło Biuro ogłoszeń
582. Tichowa Irena, zgłosiło Biuro ogłoszeń.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za luty 1912.

(Dokończenie).

Kupno.

49. Zuliani Franciszek, od Zuliani'ego Giovanniego i syna (firma), lwh. realn. 151/XIII, Zwierzyniec, za cenę 100.000 K.

50. Markusowie Karol i Anna, od Dr. Dobrowolskiego Marcelego Stanisława Jana (3 im.), lwh. realn. 496/I, ul. Szpitalna, za cenę 2.500 K.

Przez kontrakt darowizny.

51. Kretowa z Prochowskich Marya, od Prochowskiej Reginy, lwh. realn. 515/XXI, Płaszów, wartość 800 K.

52. Jeziorski Franciszek, od Jeziorskiej Józefy lwh. realn. 125/XIII, ½ części, Zwierzyniec, wartość 4.000 K.

53. Kołodziejowa z Wojciechowskich Katarzyna, od Kołodzieja Franciszka, lwh. realn. 21, 314, 463, 468, 637, 669 i 1017/XXI, ½ części, Płaszów,

54. Kołodziej Franciszek i Katarzyna z Wojciechowskich, od Wojciechowskiego Józefa i Zofii z Sendów, lwh. realn. 438 i 457/XXI, Płaszów, wartość 3.400 K.

55. Żeleński Ludwik, od Wimmera Władysława i Spółki, lwh. realn. 985/V, ul. Kurniki, 2788/V, ul. Zacisze, 2792/V, plac Matejki.

56. Wimmer Władysław, od Żeleńskiego Ludwika i Spółki, lwh. realn. 985/V, pł. Matejki i 2789, 2790, 2791/V, ul. Kurniki.

Przez egzekucyę.

57. Orda Wincenty, od Zagórskiej Zofii, Śmiechowskiego Czesława, Druckera Mojżesza, Martina Oskara, lwh. realn. 2054/VI, ul. Siemiradzkiego.

58. Munleau Jan i Agata, od Gierasińskiej Maryanny, lwh. realn. 163/XIX, Grzegórzki.

Przez śmierć.

59. Żupnik Piotr, od Puchałowej Stanisławy, lwh. realn. (4/6 części) 80 (1/3) IX, Ludwinów, wartość 8.000 K.

60. Kurkowie Józef, Adam i Karolina, od Kurkowej Walentyny, lwh. realn. 333/VI, Krowodrza, wartość 3.500 K.

61. Baum Mina ½, Reinhold Klara ½, od Wilkenfeld Małki, lwh. realn. 1602/VIII, ul. Szeroka, wartość 50.000 K.

62. Gollenhoffer Wiktorya, od Gollenhofera Jakóba, lwh. realn. 537/XIII, Zwierzyniec, wartość 800 K.

63. Ziemlińscy Kazimierz i Franciszek, od Ziemlińskiej Maryanny, lwh. realn. 60 i 251/XI, Dębniki, wartość 2.200 K.

Skład Komisyi redakcyjnej „Krakowianina": X. Prof. Dr Jan Korzonkiewicz, Dr Franciszek Mussil, radca Alojzy Miemetz, Dr Józef Steinberg, Dr Alfred Szołayski, inż. Stanisław Gabryel Żeleński.

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny: **Dr. Franciszek Mussil.** — Nakładem Towarzystwa Właścicieli Realności w Krakowie.
Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie (ul. Mikołajska L. 13), pod zarządem A. Szyjewskiego.